

almindelige Udgifter, ere de dog givne til vedkommende Eiendomsbesiddere, og er der, som man siger, en saa overordentlig betydelig Forøgelse af deres Eiendomsverdi, som derved fremkommer, saa ser jeg ikke, at der just paa dette Punkt er nogen særegen Grund til at yde et direkte Bidrag til enkelte Eiendomsbesiddere. Imidlertid har jeg ingen Grund til at nære Tvivl om de gode Vidnesbyrd, som fra forskjellige Sider, ogsaa fra dem, der stode Foreningens Virksomhed meget nær, er givet dette Selskab, og naagt jeg af disse almindelige Grunde, jeg her har nævnt, ikke har kunnet tiltræde Forslaget, har jeg ikke i Sinde at gjøre nogen væsentlig Modstand derimod for mit Vedkommende, ligesom jeg heller ikke agter at lægge min Stemme i Vægtsskaalen for at se at faae det forkastet. — Forslaget under Nr. 33 er en Gjenganger. Det blev nemlig forkastet af Thinget ved 2den Behandling med 45 Stemmer mod 44. Mindretallet har erkjendt, hvad Ministeren nylig nævnte, at det kunde være henfigtsmæssigt nok at have en Post paa Finansloven, som havde denne Betegnelse, eller kunde bruges i det af Ministeren nævnte Viemed, da der jo i Aarets Løb let kan komme Tilfælde, hvor et saadant Beløb kan gjøre Nytte. Men Mindretallet har derhos, idet jeg henviser til dets Udtalelser i Betænkningen — og disse ere, som jeg maa have, ikke rokkede i en eneste Tordel — udtalt og fastholdt i Debatten den Anskuelse, at den Maade, hvorpaa dette Beløb i de senere Aar var blevet anvendt, ikke var heldig. Det er nævnt i Dag, at Beløbet er blevet anvendt, saavidt jeg forstod det ærede Medlem (H. Hansen) rigtigt, til et enkelt Medlems Fordel; det tror jeg ikke kan siges imod Foreningen, langtfra, men vi have hævdet, at vedkommende Forening kan ikke bruge endog en Tiendedel af sine Indtægter til Forhold, der vedkomme Søsarten i Almindelighed, end sige da, at den behøver yderligere Tilskud, og derfor have vi foreslaaet, at, saalænge den ærede Minister vil erklære at ville holde sig til denne Anvendelse, burde denne Post ikke staa paa Finansloven. Forholdet er nu anderledes efter den høitærede Ministers Udtalelse, og derfor har jeg tilladt mig at opsætte

at forlange Ordet, indtil den ærede Minister havde udtalt sig, og jeg vil i Forbigaaende bemærke, at jeg tror, at Forhandlingene vilde have faaet et større Sammenhold og en større Korthed, hvis den ærede Minister havde begrundet sine Forslag paa et tidligere Stadium; men det beror selvfølgelig paa den ærede Minister selv. Det vilde have afrundet Forhandlingerne, om han havde udtalt sig om sine egne Forslag tidligere. Efterat nu Ministeren har udtalt sig om dette Forslag, saaledes at han ønsker at beholde denne Post for efter Omstændighederne i Aarets Løb at kunne benytte Beløbet, uden nu at binde det til nogen bestemt Anvendelse, har Mindretallets Medlemmer deri ikke set nogen Afvigelse fra deres Opfattelse af dette Forhold, og jeg skal derfor erklære paa Mindretallets Vegne, at vi efter denne Begrundelse af Ministeren tiltræder hans Forslag, saaledes at vi raade til at stemme derfor; men, idet vi gjøre dette, maa vi minde om, at vi for Dieblittet staa paa det flertals Standpunkt, som tidligere efter vor Motivering har forkastet Sagen. Vi hævde nu, at, hvad der herefter i Debatten end kan blive sagt for eller imod, saa, naar vi stemme for dette Forslag, gjøre vi det i Kraft af vor egen tidligere hævdede Betragtning af Sagen og af den Motivering, den ærede Minister har givet sit Forslag nu. — Der er reist et større Spørgsmaal angaaende Jernbanesagen og Bevillingerne. Jeg kan nok forstaa, at det kunde være af Interesse for ærede Medlemmer at faae det frem, men jeg skønner imidlertid ikke rettere, end at det ikke var den mest heldige Maade at faae det frem paa; thi vi have jo her ikke noget Forslag om, at negte nogen Bevilling til Indenrigsministeriet, denne Sag vedkommende, tværtimod, vi have tiltraadt et Par Forslag, som gaa ud paa at bevilge ham Mere. Jeg skal derfor ikke negte, at det glæder mig, at høre den meget ærede Minister udtale — hvad jeg for Dyrtigt ventede — den Forsikring, at han, saasnart Finansloven ved Behandling i det andet Thing har faaet et Stempel paa, at man i det Stykke vil modtage den, saaledes som den blev sendt over, vil gjøre sit Yderste til at fremme Arbejdet saa hurtigt og paa en saa